

Evaluatie van de Kaderwet adviescolleges

Tweede verslag over de doeltreffendheid en de effecten van de Kaderwet adviescolleges in de praktijk (2001-2004)

EVALUATIE KADERWET ADVIESCOLLEGES

Inhoud

1. Inleiding
2. Doelstellingen Kaderwet en het instellen van adviescolleges
 - 2.1. Vaste adviescolleges
 - 2.2. Tijdelijke adviescolleges
 - 2.3. Eenmalige adviescolleges
 - 2.4. Conclusie
3. Samenstelling en inrichting van adviescolleges
 - 3.1. Inrichting van adviescolleges
 - 3.2. Evenredigheid
 - 3.3. Deskundigheid
 - 3.4. Beloning
 - 3.5. Conclusie
4. Van adviesaanvraag tot nazorgtraject
 - 4.1. Adviesaanvraag
 - 4.2. Werkprogramma
 - 4.3. Advisering uit eigen beweging
 - 4.4. Intersectorale advisering
 - 4.5. Kabinetsreacties
 - 4.6. Nazorg
 - 4.7. Relatie adviescollege met het departement algemeen
 - 4.8. Relatie adviescollege met het veld algemeen
 - 4.9. Conclusie
5. Kwaliteit en doorwerking van adviezen
 - 5.1. Kwaliteit en doorwerking
 - 5.2. Conclusie
6. Conclusies en aanbevelingen
 - 6.1. Beperking aantal vaste adviescolleges
 - 6.2. Flexibilisering samenstelling adviescolleges
 - 6.3. Oprichting kenniskamers
 - 6.4. Technisch-specialistische adviescolleges 'vreemde eend' binnen het adviesstelsel
 - 6.5. Onvoldoende gebruik mogelijkheden Kaderwet

Bijlage 1: Vaste adviescolleges

Bijlage 2: Tijdelijke adviescolleges

Bijlage 3: Eenmalige adviescolleges

1. INLEIDING

Met ingang van 1 januari 1997 is de Kaderwet adviescolleges¹ in werking getreden. Deze wet schrijft in artikel 30 voor dat de minister van Binnenlandse Zaken elke vier jaar aan de Staten-Generaal een verslag zendt over de doeltreffendheid en de effecten van deze wet in de praktijk. Met dit verslag wordt voor de tweede keer aan deze verplichting voldaan.

Het eerste evaluatieverslag genaamd 'De Staat van advies'², gaat in op de doeltreffendheid en de effecten van de Kaderwet in de periode 1997-2000. Deze eerste evaluatie van 12 oktober 2001 is gebaseerd op een uitvoerig onderzoek naar de werking van de Kaderwet en bevat uitgebreide informatie over de bedoelingen van de Kaderwet.

Dit tweede evaluatieverslag gaat in op de ontwikkelingen die zich in de periode 2001 tot en met 2004 hebben voorgedaan. Als uitwerking van het hoofdlijnenakkoord, is in het Programma Andere Overheid (PAO) een onderzoek aangekondigd naar de kennis- en adviesfunctie voor de rijksoverheid. Het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK) heeft als gevolg hiervan in 2004 het huidige adviesstelsel doorgelicht, teneinde de mogelijkheden te onderzoeken voor een versoberd en verbeterd stelsel van (vaste en ad hoc) adviesraden. Dit heeft geleid tot het rapport 'Het adviesstelsel doorgelicht' dat een onderzoek bevat naar de taken, omvang en werkwijze van Kaderwet adviescolleges. Daarnaast is in opdracht van het ministerie van BZK tevens een onafhankelijk onderzoek uitgevoerd naar de doorwerking van advisering van adviesraden (door de combinatie Universiteit Tilburg/Berenschot). Dit rapport, 'Spelen met doorwerking', over de werking van doorwerking, biedt inzicht op een aantal punten van de Kaderwet die hier geëvalueerd wordt.

In deze evaluatie zijn ook de zelfevaluaties meegenomen van de vaste adviescolleges die in de periode 2001-2004 zijn uitgebracht. Dit betreft de zelfevaluaties van de volgende adviescolleges: Raad voor het openbaar bestuur (Rob), Veiligheidsadviescommissie Schiphol (VACS), Adviescommissie voor Vreemdelingenzaken (ACVZ), Raad landelijk gebied (RLG), Algemene Energieraad (AER), Onderwijsraad, adviesraad internationale vraagstukken (AIV), Commissie van advies inzake volkenrechtelijke vraagstukken (CAVV), Raad voor de financiële verhoudingen (Rfv), Raad voor Maatschappelijke Ontwikkeling (RMO), Raad voor de Volksgezondheid & Zorg (RVZ) en de Raad voor Cultuur (RvC).

Hoofdstuk 2 beschrijft de doelstellingen van de Kaderwet adviescolleges en gaat vervolgens in op hoeveel en welke adviescolleges in de periode 2001-2004 zijn ingesteld. Vervolgens richt hoofdstuk 3 zich op de samenstelling van de adviescolleges. Hierbij wordt aandacht besteed aan de omvang, evenredigheid, deskundigheid, inrichting en beloning. Hoofdstuk 4 evalueert het traject van adviesaanvraag tot en met de nazorg. Ook de relaties van de adviescolleges met het departement en het veld komen hier aan de orde. In hoofdstuk 5 wordt ingegaan op de kwaliteit en doorwerking van adviezen. Hoofdstuk 6 bevat de conclusies en aanbevelingen voor de toekomst.

¹ Wet van 3 juli 1996, Stb 378 (1996)

² Kamerstukken TK, 2001-2002, 28101, nr. 1

2. DOELSTELLINGEN KADERWET EN HET INSTELLEN VAN ADVIESCOLLEGES

De Kaderwet adviescolleges, die met ingang van 1 januari 1997 in werking is getreden, is het instrument waarmee de herziening van het adviesstelsel vorm heeft gekregen. Uitgangspunt voor de herziening van het adviesstelsel was de effectiviteit en de efficiëntie van externe adviescolleges te vergroten³. De Kaderwet beoogt de volgende doelstellingen te bereiken:

1. versobering en transparantie van het adviesstelsel;
2. de scheiding van advies en overleg en daarmee het herstel van het politieke primaat en verheldering van de politieke besluitvorming;
3. de verbetering van de politieke aansturing van adviescolleges.

De Kaderwet is beperkt tot externe adviescolleges en hun advisering aan regering en Staten-Generaal en niet van toepassing op de interne (ambtelijke) adviescolleges of -commissies van de regering. De laatste zijn colleges die voor meer dan de helft bestaan uit ambtenaren die werkzaam zijn bij een ministerie of een daaronder ressorterende instelling, dienst of bedrijf, en die in verband met hun werkzaamheden in dat college zitting hebben.

De volgende drie typen adviescolleges worden in de wet onderscheiden:

- a) vaste adviescolleges (artikel 79 Grondwet en artikel 4 Kaderwet);
- b) tijdelijke adviescolleges (artikel 5 Kaderwet);
- c) eenmalige adviescolleges (artikel 6 Kaderwet).

Ad a) De vaste adviescolleges zijn bij wet voor onbepaalde tijd ingesteld. Er wordt onderscheid gemaakt tussen strategische colleges enerzijds en technisch-specialistische colleges anderzijds⁴. De strategische adviescolleges zijn gericht op strategische advisering over de hoofdlijnen van beleid op de lange en middellange termijn. De technisch-specialistische adviescolleges hebben een 'smalle' specialistische taakstelling. Zij adviseren de regering en beide kamers der Staten-Generaal over een bepaald rechtsgebied en/of bepaalde technische, specialistische aangelegenheden.

Ad b) Ten behoeve van advisering voor een in de tijd beperkt vraagstuk biedt de Kaderwet de mogelijkheid tijdelijke adviescolleges in te stellen. Een tijdelijk adviescollege kan ingesteld worden voor de maximale duur van vier jaar met een mogelijkheid tot verlenging van twee jaar. De instelling van een tijdelijk adviescollege gebeurt bij wet of koninklijk besluit.

Ad c) Eenmalige adviescolleges zijn adviescolleges die eenmalig belast zijn met een adviestaak en na het uitbrengen van het advies ophouden te bestaan. Een eenmalig adviescollege dient bij wet, koninklijk besluit of ministeriële regeling te worden ingesteld.

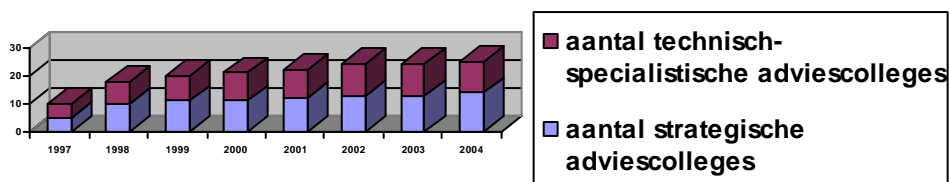
Omdat een van de doelstellingen van de Kaderwet adviescolleges is om toekomstige uitdijning van het adviesstelsel of 'wildgroei' tegen te gaan, wordt in de volgende paragrafen ingegaan op de ontwikkeling van het adviesstelsel. Per type adviescollege wordt een overzicht geboden van het aantal dat in de periode 2001-2004 is ingesteld dan wel is vervallen of opgeheven.

³ De Staat van advies, p. 5

⁴ Kamerstukken TK (Hoofdlijnen notitie), 1994-1995, 23 725, nr. 7

2.1. Vaste adviescolleges

Artikel 4 van de Kaderwet: Een adviescollege wordt bij wet ingesteld.

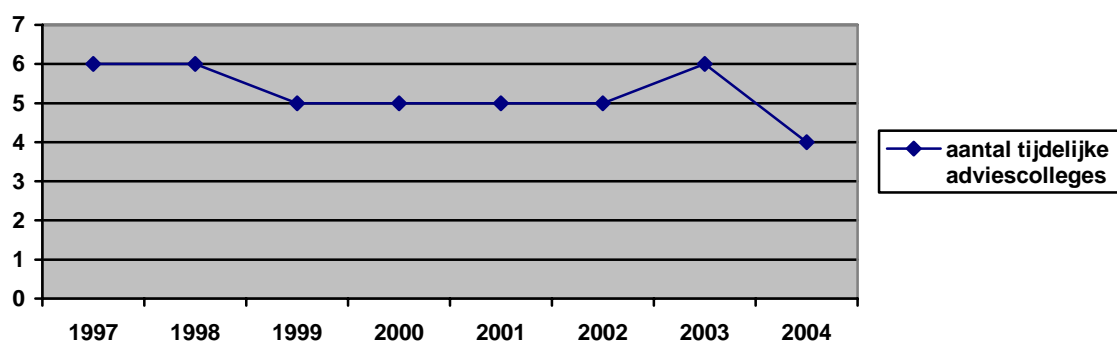
Tabel: ontwikkeling aantal vaste adviescolleges in de periode 1997-2004⁵

In de periode 2001- 2004 zijn er 4 vaste adviescolleges bijgekomen, te weten het Adviescollege voor vreemdelingenzaken, de Raad voor de Wadden, de Veiligheids Advies Commissie Schiphol, en de Adviesraad gevaarlijke stoffen. In 2000 was het aantal vaste adviescolleges 22. In 2004 is dit aantal gestegen naar 26.

Van de bijgekomen vaste adviescolleges is alleen de Adviesraad gevaarlijke stoffen een nieuw adviescollege⁶. Het Adviescollege voor vreemdelingenzaken en de Raad voor de Wadden waren voorheen tijdelijke adviescolleges waarbij is besloten tot voortzetting in de vorm van een vast college⁷.

2.2. Tijdelijke adviescolleges

Artikel 5, eerste lid, van de Kaderwet: In afwijking van artikel 4 kan een adviescollege voor de advisering over een in de tijd beperkt vraagstuk bij koninklijk besluit worden ingesteld voor de duur van ten hoogste vier jaar. Deze termijn kan bij koninklijk besluit eenmaal met ten hoogste twee jaar worden verlengd.

Tabel: ontwikkeling aantal tijdelijke adviescolleges in de periode 1997-2004

⁵ Het aantal adviescolleges is exclusief de WRR en de SER.

⁶ Wet adviesraad gevaarlijke stoffen van 30 januari 2003

⁷ Deze commissies zijn bij de volgende wetten ingesteld: Vreemdelingenwet 2000 van 1 april 2004, Stb. 495 (2000), Wet op de Raad voor de Wadden van 26 september 2004, Stb. 444 (2000), Wet van 29 april 1999, Stb. 235 (1999)

Als de periode, waarvoor het tijdelijke adviescollege is ingesteld, is verlopen vervalt deze van rechtswege. Verlenging van deze periode heeft plaatsgevonden bij het Adviescollege toetsing administratieve lasten⁸ en de Commissie Auteursrecht⁹. De Commissie van Advies inzake de Waterstaatswetgeving is bij wet verlengd met een periode van 4 jaar¹⁰.

Ook kan na de desbetreffende periode behoefte blijken te bestaan om het adviescollege voort te zetten in een vaste vorm. Zo hebben de Waddenadviesraad en de Adviescommissie voor Vreemdelingenzaken in het adviesstelsel een plaats gekregen als vast college¹¹.

De volgende opsomming geeft een overzicht van wat er de afgelopen periode met de tijdelijke adviescolleges is gebeurd.

Vaste adviescolleges geworden:	2
Verlengd met 2 jaar:	2
Bij wet verlengd voor 4 jaar:	1
Voortijdig opgeheven:	1
Aantal nieuwe adviescolleges:	2

2.3. Eenmalige adviescolleges

Artikel 6 van de Kaderwet: In afwijking van artikel 4 kan een adviescollege voor de eenmalige advisering over een bepaald vraagstuk bij koninklijk besluit of bij ministeriele regeling, in overeenstemming met het gevoelen van de ministerraad, worden ingesteld voor de duur van de advisering.

De volgende tabel geeft aan hoeveel eenmalige adviescolleges er in de periode 2000-2004 zijn ingesteld.

jaar	Aantal ingestelde colleges
2001	6
2002	3
2003	7
2004	2

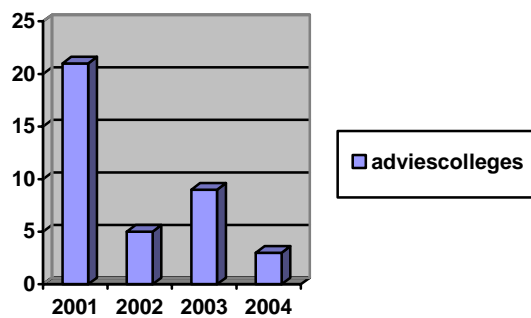
Het aantal eenmalige adviescolleges dat wordt ingesteld fluctueert. Dit levert ook een beeld op van grote verschillen in het totale aantal bestaande adviescolleges van jaar tot jaar.

⁸ Besluit van 7 februari 2004, Stb. 66 (2004)

⁹ Besluit van 8 juli 2000, Stb. 309 (2000)

¹⁰ Wet van 16 maart 2001, Stb. 167 (2001)

¹¹ Zie voor de instelling van de Raad voor de Wadden: MvT, kamerstukken TK 2001-2002, 28 230, nr. 3, en voor de instelling van de Adviescommissie voor Vreemdelingenzaken: MvT, kamerstukken TK 1998-1999, 26732, nr. 3, p.16

Grafiek: totaal aantal eenmalige adviescolleges per jaar

2.4. Conclusie

Er is in de periode 2001-2004 een stijging van het aantal vaste adviescolleges. Twee van deze colleges waren voorheen tijdelijk ingesteld. Ook wordt er regelmatig gebruik gemaakt van de mogelijkheid een tijdelijk college met 2 jaar te verlengen. Eenmaal is het voorgekomen dat een college bij wet voor 4 jaar is verlengd.

Het aantal eenmalige colleges fluctueert in deze periode.

3: SAMENSTELLING EN INRICHTING VAN ADVIESCOLLEGES

De Kaderwet adviescolleges behandelt de samenstelling en inrichting van adviescolleges. Dit hoofdstuk gaat in op het ledenaantal, de evenredige samenstelling van de commissie, de deskundigheid van de leden en de beloning die zij voor hun commissiewerk toegekend krijgen.

3.1 Inrichting van adviescolleges

Artikel 10 van de Kaderwet : Een adviescollege bestaat uit een voorzitter en ten hoogste 14 andere leden. Het adviescollege kan uit de leden ondervoorzitters aanwijzen.

Artikel 15, eerste lid, van de Kaderwet: Een adviescollege heeft een secretaris.

Artikel 15, derde lid, van de Kaderwet: Aan de secretaris kunnen andere medewerkers worden toegevoegd.

Artikel 16 van de Kaderwet: Een adviescollege kan ter voorbereiding van een of meer adviezen uit zijn midden commissies instellen.

De Kaderwet biedt door de bovengenoemde bepalingen ruime mogelijkheden tot variatie in de samenstelling. Een argument voor de beperking van het aantal leden van een adviescollege die in 'Raad op Maat' werd bepleit, was dat een kleiner adviescollege bevordert dat de adviezen op hoofdlijnen zijn. Hoe meer leden, des te kleiner de kans op hoofdlijnen, zo luidde de veronderstelling. Dit gold ook ten aanzien van de beperking van het aantal secretariaatsmedewerkers van een adviescollege.¹²

Bij de Gezondheidsraad is in afwijking van de Kaderwet voor een ander model gekozen. Deze raad, bestaande uit 200 leden, komt niet plenair bijeen, maar werkt in commissies. Door deze flexibiliteit kan een brede pool van deskundigheid ontstaan. Voornoemd model waarbij er gewerkt wordt met een vaste kern met daarom heen een grote flexibele pool van experts waaruit, afhankelijk van de adviesopdracht, een commissie kan worden gevormd heeft een aantal voordelen. Zo kan per adviesaanvraag een commissie worden samengesteld met de juiste expertises die voor de desbetreffende vraag nodig zijn. Dit brengt met zich mee dat een dergelijk college vraaggestuurd werkt. Ook biedt dit model de mogelijkheid dat de adviescolleges meer 'verfrissend' worden samengesteld en dat het niet meer nodig is om uit 'dezelfde vijver te vissen'.

3.2 Evenredigheid

Artikel 12, derde lid, van de Kaderwet: Bij de benoeming van de voorzitters en bij de benoeming van de andere leden van adviescolleges wordt gestreefd naar evenredige deelneming aan adviescolleges van vrouwen en personen behorend tot etnische of culturele minderheidsgroepen.

In de memorie van toelichting bij de Kaderwet staat dat zodra aan de hand van cijfermateriaal kan worden vastgesteld dat de ondervertegenwoordiging van vrouwen dan

¹² Kamerstukken TK, 1992-1993, 21427, nr. 30, blz. 30, aanbevelingen 5 en 6.

wel minderheden in adviescolleges is opgeheven, het derde lid van artikel 12 overbodig zal zijn en kan vervallen.¹³

Onderstaande tabel komt uit de elfde rapportage 'Vrouwen in politiek en openbaar bestuur' van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

Leden van externe adviesorganen, per 1-5-2004, per ministerie

	Aantal organen	mannen	vrouwen	totaal	% vrouwen
AZ	2	8	2	10	20,0%
BuiZa	7	78	28	106	26,4%
BZK	3	19	8	27	29,6%
EZ	3	14	5	19	26,6%
Justitie	4	30	7	37	18,9%
LNV	2	14	7	21	33,3%
OCW	4	26	25	51	49,0%
V&W	2	16	5	21	23,8%
VROM	2	27	8	35	22,9%
VWS	3	153	40	193	20,7%
Totaal	32	385	135	520	26,0%

Uit bovenstaande tabel blijkt dat er nog steeds sprake is van een ondervertegenwoordiging van vrouwen in externe adviescolleges. Gegevens inzake het aantal personen behorend tot etnische of culturele minderheidsgroepen is met betrekking tot de periode 2001-2004 niet voorhanden.

3.3 Deskundigheid

Artikel 12, eerste lid, van de Kaderwet: De leden van een adviescollege worden benoemd op grond van de deskundigheid die nodig is voor de advisering op het beleidsterrein waarvoor het adviescollege is ingesteld alsmede op grond van maatschappelijke kennis en ervaring.

De leden van adviescolleges zijn primair benoemd op basis van materiedeskundigheid. Zij zijn in de eerste plaats lid van een adviescollege zonder last of ruggespraak met instellingen, ondernemingen, belangengroeperingen of welke achterban in het veld dan ook¹⁴.

Uit de zelfevaluaties blijkt dat de adviescolleges over het algemeen zeer tevreden zijn over de deskundigheid van hun leden. Vaak wordt genoemd dat leden goed weten wat er in het veld gebeurt.

¹³ Kamerstukken TK, 1995-1996, 24503, nr.3, blz.14

¹⁴ De Staat van advies, p. 51

Over de samenstelling laten de adviescolleges zich positief uit. Genoemd wordt een evenwichtige samenstelling waarbij er sprake is van spreiding van expertise¹⁵ of een representatieve afspiegeling van de bestaande deskundigheid¹⁶.

Een aantal keren wordt in de zelfevaluaties genoemd dat de samenstelling van het desbetreffende adviescollege wat meer aan vernieuwing en verjonging zou kunnen doen. Met name de scherpte van de adviezen zou dit ten goede kunnen komen¹⁷.

3.4. Beloning

Artikel 14 van de Kaderwet: Bij of krachtens maatregel van bestuur worden de vergoeding van reis- en verblijfkosten en verdere vergoedingen aan leden van adviescolleges vastgesteld en kunnen nadere regels over hun rechtspositie worden vastgesteld.

Het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties heeft in navolging van een beleidsvoornemen van “De Staat van advies” het Vergoedingenbesluit geanalyseerd. Uit deze analyse bleek dat in de praktijk van de voorkeursregeling voor een vergoeding per vergadering weinig gebruik wordt gemaakt. Gezien het feit dat de meeste strategische adviescolleges in de praktijk vaste vergoedingen gebruiken en dat dit goed voldoet aan de eis om hoog gekwalificeerde voorzitters en leden te kunnen blijven aantrekken, is dit uitgangpunt niet meer adequaat. Gezien daarnaast het belang dat vooral de technisch-specialistische adviescolleges hechten aan de vergoeding per vergadering, werd deze gehandhaafd, maar hoeft niet meer de voorkeursregel voor alle adviescolleges te zijn. Ook bleek uit het onderzoek dat een groot aantal van de bij het adviesstelsel betrokken diensten van ministeries niet altijd voldoende zicht hebben op de vergoeding die zij aan voorzitters en leden van adviescolleges verstrekken in relatie tot de tijdsbesteding voor hun advieswerk en de kwaliteit daarvan.

3.5 Conclusie

Een model waarbij er gewerkt wordt met een vaste kern met daarom heen een grote flexibele pool van leden heeft een aantal voordelen. Per adviesaanvraag kan een commissie worden samengesteld met de juiste expertises die voor de desbetreffende vraag nodig zijn. Ook bevordert dit model de mogelijkheid dat de adviescolleges meer ‘verfrissend’ worden samengesteld en dat het niet meer nodig is om uit ‘dezelfde vijver te vissen’. Adviescolleges kunnen dan wat meer aan vernieuwing en verjonging doen, wat ook de scherpte van de adviezen bevordert. De mogelijkheden om dit model breder toepasbaar te maken dienen te worden onderzocht.

Met betrekking tot de samenstelling van adviescolleges blijkt dat men over het algemeen positief is over de deskundigheid van de leden. Nog wel is er sprake van een ondervertegenwoordiging van vrouwen in de adviescolleges. Over het aantal personen behorend tot etnische of culturele minderheidsgroepen is niets bekend.

¹⁵ Evaluatie CAVV

¹⁶ Evaluatie VACS

¹⁷ Evaluatie RLG, evaluatie Rfv, evaluatie RVZ

4. VAN ADVIESAANVRAAG TOT NAZORGTRAJECT

In het traject van adviesaanvraag tot en met de kabinetsreactie en het nazorgtraject krijgen adviescolleges met het departement en het veld te maken. En soms ook met één van de kamers der Staten-Generaal. Hoe deze relaties zijn gedurende het gehele adviestraject komt in dit hoofdstuk aan de orde.

4.1. Adviesaanvraag

Artikel 17 van de Kaderwet: Een adviescollege adviseert op schriftelijk verzoek van Onze Minister of een van beide kamers der Staten-Generaal.

Bovengenoemd artikel beperkt zich tot het noemen van de adviesaanvragers. De wijze waarop een adviesaanvraag tot stand moet komen, laat de wet verder buiten beschouwing. Hoe het adviesverzoek tot stand komt, is een zaak die wordt beheerst door hun interne orde¹⁸.

Uit het rapport ‘Het adviesstelsel doorgelicht’ blijkt dat de strategische adviescolleges de adviesaanvragen (over het algemeen) te weinig strategisch van karakter vinden. In de interviews en expertmeetings zijn de volgende factoren hiervoor genoemd:

- De kennisfunctie verdwijnt steeds meer uit de departementen. Kennis wordt van buiten betrokken. Hierdoor verdwijnt de kennis en kunde om de juiste vragen aan de strategische adviescolleges te stellen.
- Het gevoel dat een departement te veel geïnteresseerd is in korte termijn advies dat de politieke besluitvorming ondersteunt.
- De taak van het opstellen van adviesaanvragen is te laag in de organisatie belegd waardoor veel adviesaanvragen gericht zijn op de uitvoering.

De technisch-specialistische adviescolleges en de tijdelijke adviescolleges gaven aan geen problemen te ondervinden bij de totstandkoming van de adviesaanvraag. Ook bij de eenmalige adviescolleges is men over het algemeen tevreden met de adviesaanvraag. In enkele gevallen is de kritiek geuit dat de opdrachtformulering te beperkt dan wel niet specifiek genoeg is.

Uit het onderzoek op de departementen komt de mening naar voren dat aan strategische adviescolleges strategische vragen of vragen voor de middellange termijn moeten worden voorgelegd. Het merendeel van de respondenten gaf daarbij aan dat dit in de praktijk niet altijd even gemakkelijk te realiseren is. Met name het formuleren van de juiste strategische vragen vanuit de departementale organisatie en het opnemen daarvan in het werkprogramma van het adviescollege vraagt een inspanning en leidt niet altijd tot het gewenste resultaat.

Wat de adviesaanvragen aan de betrokken technisch-specialistische adviescolleges betreft, is men positiever. Aan deze colleges worden concrete vragen voorgelegd zoals het verzoek om commentaar op voorgenomen beleid of wetgeving. Deze colleges worden gewaardeerd om hun wetenschappelijk gehalte.

¹⁸ Memorie van toelichting. TK 1995 – 1996, 24 503, nr. 3.

Het is van belang dat de strategische functie de komende periode weer meer aandacht krijgt. Vooral het formuleren van de juiste strategische vragen vanuit de departementale organisatie kan hiertoe een bijdrage leveren. De oprichting van 'kenniskamers' per ministerie kan de focus op strategische kennis versterken. In zo'n 'kenniskamer'¹⁹, wordt door vragers en aanbieders enkele malen per jaar en op bestuurlijk niveau gesproken over de strategische kennisbehoeften van de overheid. Dit resulteert in afspraken en intenties over de gewenste kennisontwikkeling op hoofdlijnen. Vraag en aanbod worden als het ware bijeengebracht. Deze afspraken dienen als richtsnoer bij het stellen van prioriteiten in de programmering van departementen, planbureaus en andere kennisinstellingen.

Door de bevoegdheid van beide Kamers om rechtstreeks advies te vragen aan een adviescollege zou het parlement minder afhankelijk zijn van het kennismonopolie van de regering. Dat van deze mogelijkheid nog steeds nauwelijks gebruik wordt gemaakt blijkt uit onderstaande tabel.

Type adviescollege	Aantal adviezen in 2003	Aantal adviesaanvragen door Tweede Kamer
strategisch	89	2
technisch-specialistisch	63	0
tijdelijk	54	1

Tabel: aantal adviezen per type adviescollege in 2003²⁰

Parlementsleden weten vaak niet dat zij zelf adviesaanvragen kunnen indienen bij de adviescolleges. Dit blijkt ook uit het feit dat zij vaak via kamerdebatten of moties er bij de regering op aandringen dat de desbetreffende minister een adviesaanvraag indient over een bepaald onderwerp. Een tweede reden is dat ze de procedures om tot een adviesaanvraag te komen nogal ingewikkeld en tijdsintensief vinden. En de tijd die gemoeid is met een adviestraject komt dan ook niet overeen met de snelheid waarmee zij de resultaten in het debat zouden willen gebruiken²¹.

¹⁹ Een kenniskamer is een periodiek forum/debat waarin vragers en aanbieders van kennis en advies enkele malen per jaar en op bestuurlijk niveau spreken over de strategische kennis- en adviesbehoefte van de overheid.

²⁰ Eenmalige adviescolleges zijn niet in deze tabel opgenomen omdat zij altijd één gevraagd advies geven.

²¹ Spelen met doorwerking, p. 41

4.2. Werkprogramma

Artikel 26 van de Kaderwet:

1. Een adviescollege zendt Onze Minister jaarlijks voor 1 september een ontwerp voor een werkprogramma. Onze Minister verstrekt daartoe tijdig een overzicht om advies te vragen.
2. In het werkprogramma wordt rekening gehouden met onvoorziene adviesverzoeken en met de bevoegdheid tot advisering uit eigen beweging.
3. Onze Minister stelt het werkprogramma vast en zendt dit jaarlijks op de derde dinsdag van september aan beide kamers der Staten-Generaal.
4. Onze Minister kan het werkprogramma wijzigen.

Uit de interviews met de strategische adviescolleges die gehouden zijn in het kader van 'Het adviesstelsel doorgelicht', blijkt dat er over het algemeen tevredenheid bestaat over de wijze waarop het werkprogramma tot stand komt. Hiermee lijkt de ontevredenheid van de strategische adviescolleges met het werkprogramma die werd geconstateerd in 'De Staat van advies', te zijn verminderd. Enkele adviescolleges die aanvankelijk problemen hadden met de manier waarop het ministerie omging met het werkprogramma, gaven aan uiteindelijk zelf het initiatief naar zich toe te hebben getrokken waardoor de situatie verbeterde. Wel gaf een aantal respondenten als suggestie aan positief te staan tegenover een meerjarig werkprogramma omdat dit de lange termijn advisering zou kunnen versterken. Of het gebruik maken van meerjarige werkprogramma's voor adviescolleges kan bijdragen aan het versterken van de lange termijn advisering zal de komende termijn nader worden bezien.

Het merendeel van de technisch-specialistische adviescolleges heeft twijfels over het nut van een werkprogramma voor hun activiteiten. Omdat zij vooral te maken hebben met korte termijn, ad hoc adviesaanvragen, zijn deze vooraf moeilijk te vatten in een werkprogramma. In 'De Staat van advies' is dit probleem ook al genoemd met betrekking tot de technisch-specialistische adviescolleges. (De tijdelijke adviescolleges geven daarentegen aan geen problemen te hebben met het opstellen van het werkprogramma²²). Het loslaten van het werkprogramma voor technisch-specialistische adviescolleges kan meer ruimte maken voor de korte termijn advisering van deze adviescolleges.

4.3. Advisering uit eigen beweging

Artikel 18 van de Kaderwet: Een adviescollege kan Onze Minister uit eigen beweging adviseren. Van een voornemen daartoe stelt het adviescollege Onze Minister en de beide kamers der Staten-Generaal onverwijld in kennis.

²² Het adviesstelsel doorgelicht, p.25

Dat van de bevoegdheid om ongevraagd te adviseren door adviescolleges weinig gebruik wordt gemaakt blijkt uit onderstaande tabel²³.

Type adviescollege	Aantal adviezen	Gevraagd	Ongevraagd
strategisch	89	70	19
technisch-specialistisch	63	60	3
tijdelijk	5 ²⁴	2	3

Tabel: aantal adviezen per type adviescollege in 2003

Of een adviesaanvraag als gevraagd of ongevraagd gekwalificeerd dient te worden, is niet altijd helder want een gevraagd advies komt ook wel eens tot stand doordat het adviescollege aan het departement vraagt of men behoefte heeft aan een advies over een specifiek onderwerp. Ook kan het voorkomen dat een adviescollege de tekst aanlevert voor de brief die het ministerie naar het adviescollege zal sturen als ware het een gevraagd advies. Het werkprogramma kan de adviezen bevatten die als gevraagd worden benoemd terwijl ze op initiatief van het adviescollege in het werkprogramma zijn opgenomen en daarom eigenlijk ongevraagd adviezen zijn. Adviesvragen worden dus soms uitgelokt of er wordt vanuit het departement zelf besloten om een ongevraagd thema te adopteren.

4.4. Intersectorale adviezen en samenwerking

Artikel 23, eerste lid, van de kaderwet: Adviescolleges kunnen gezamenlijk advies uitbrengen en zijn daartoe verplicht, indien dat bij het adviesverzoek is verzocht.

De strategische adviesorganen zijn mede bedoeld als tegenwicht tegen een te verkokerde benadering en departementale verdeeldheid. Instrumenten als intersectorale advisering en gezamenlijke advisering worden in deze context gezien als instrumenten om de verkokering van beleidsterreinen tegen te gaan²⁵. Intersectorale advisering betekent niet per se dat er verscheidene adviescolleges gezamenlijk advies opstellen, maar dat het advies samenhang vertoont tussen sectoren. Integraal wordt gebruikt als zijnde een beoordelingsuitgangspunt voor beleid in meerdere sectoren. In 'De Staat van advies' wordt geconstateerd dat beperkt gebruik wordt gemaakt van de mogelijkheid om gezamenlijk te adviseren, er sprake is van weerstand tegen gezamenlijke advisering en het adviesstelsel zelf ten dele verkokerd is. Een soortgelijk beeld kwam naar voren uit het onderzoek 'Het adviesstelsel doorgelicht'. De enquête die BZK onder de adviescolleges heeft gehouden wees uit dat het aantal adviezen dat gezamenlijk uitgebracht wordt nog steeds minimaal is. Wel is er in 2003 een stijging te zien ten opzichte van 2001 en 2002.

²³ Het adviesstelsel doorgelicht, p.15

²⁴ Niet meegenomen zijn het aantal adviezen van Actal (48). Actal gaf aan dat de adviezen moeilijk te scheiden zijn in gevraagd, ongevraagd en gevraagd door de TK.

²⁵ Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, De Staat van advies, 2001, pag. 66.

Dat het adviesstelsel nog steeds verkokerd is blijkt uit 'Het adviesstelsel doorgelicht'. Hierin kwam naar voren dat de reden gelegen is in het feit dat gezamenlijke adviezen vaak niet 'scoren' en het erg afhankelijk is van het onderwerp hoe gezamenlijke adviezen bij departementen worden ontvangen.

In principe vinden de respondenten gezamenlijke advisering wel wenselijk, maar moeilijk te realiseren binnen de huidige (verkokerde) structuur van de overheid. Zij gaven aan dat gezamenlijke/'ontkokerde' advisering pas echt bruikbaar zal zijn, indien de structuur van de overheid daartoe is ingericht.²⁶

In een enkel geval komt het wel eens voor dat één van de colleges leidend is en het andere college een opiniërend en reflecterend stuk schrijft dat vervolgens in de bijlagen wordt opgenomen. Een voorbeeld hiervan is de samenwerking tussen de RMO en de RVZ die gezamenlijk over bepaalde thema's adviseren. De uitgangspunten en de doelstellingen tussen deze beide raden verschillen.

Zo nu en dan gaan colleges zelf op zoek naar elkaar als zij zelf het gevoel hebben dat zij de gestelde vraag samen met een ander college zouden moeten beantwoorden. Zo zoeken de RVZ en de Rob elkaar bijvoorbeeld op om te bezien of ze de thematiek die zowel de zorg als het lokaal bestuur betreft gezamenlijk kunnen benaderen.

Voor wat betreft de technisch-specialistische adviescolleges werd eerder in "De Staat van advies"²⁷ gemeld dat deze over het algemeen niet samenwerken met andere adviescolleges. Uit 'Het adviesstelsel doorgelicht' blijkt dat als technisch-specialistische adviescolleges samenwerken, zij dit doen met partijen buiten het adviesstelsel.

4.5. Kabinetsreacties

Artikel 24 van de Kaderwet:

1. Onze Minister stelt de beide kamers der Staten-Generaal binnen drie maanden na ontvangst in kennis van zijn standpunt over:
 - a. een door hem gevraagd en tijdig uitgebracht advies over een vast te stellen ministeriële regeling of over te voeren beleid;
 - b. een uit eigen beweging uitgebracht advies over hoofdlijnen van beleid.
2. Indien de vaststelling van het standpunt niet binnen de termijn, bedoeld in het eerste lid, plaatsvindt, stelt Onze Minister de beide kamers der Staten-Generaal hiervan gemotiveerd in kennis.

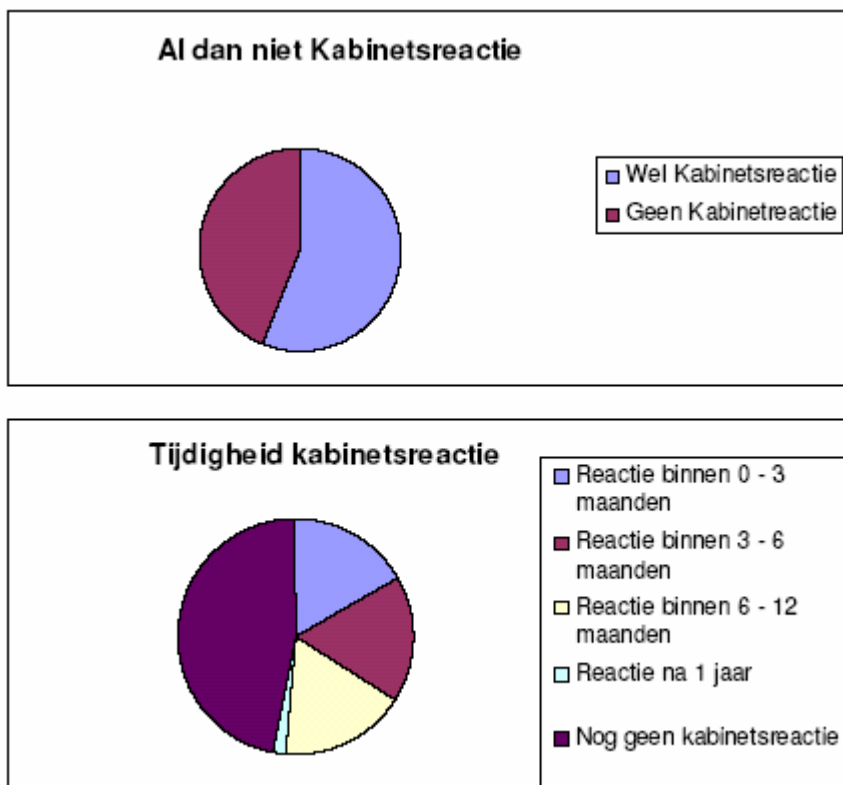
De termijn, die in de Kaderwet wordt gesteld, is er om te zorgen dat de adviezen van de adviescolleges de politieke besluitvorming kunnen dienen en niet vertragen. Maar uit de evaluaties blijkt dat de kabinetsreacties vaak te laat komen of soms zelfs helemaal niet. De termijn kan soms oplopen tot ruim anderhalf jaar na publicatie. Uit het onderzoek 'Spelen met doorwerking' blijkt dat de reden erin gelegen kan zijn dat een bewindspersoon soms de reactie en bijbehorende beslissingen wil overlaten aan het volgende kabinet. In andere gevallen heeft het ministerie zich over een onderwerp door

²⁶ Het adviesstelsel doorgelicht, p. 27

²⁷ Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, De Staat van advies, 2001, pag. 67.

verschillende colleges onderzoeksbureaus laten adviseren en is gecombineerde reactie op alle adviezen gelijktijdig een logische stap.²⁸

De volgende grafieken uit het onderzoek 'Spelen met doorwerking' geven aan in hoeverre een kabinetsreactie is gegeven in de daar gehouden steekproef, dan wel of deze tijdig is gegeven. Hieruit blijkt dat in veel gevallen geen kabinetsreactie wordt gegeven op een advies.

Grafiek 3.1 Aanwezigheid kabinetsreacties

Grafiek 3.2 Tijdigheid kabinetsreacties

Als er een kabinetsreactie binnen drie maanden ligt, is dit meestal een procesmatige kabinetsreactie die eerste indicatie geeft voor wat er verder met het advies gaat gebeuren. Een inhoudelijke reactie vereist meer tijd dan de drie maanden die in de Kaderwet gegeven is.

4.6. Nazorg

Uit de evaluaties blijkt dat de adviescolleges over het algemeen in voldoende mate aandacht besteden aan het natraject. Tegelijkertijd zijn er een aantal adviescolleges die de zorg voor het natraject meer zouden willen benutten om de doorwerking te bevorderen. Adviescolleges zouden meer dan nu gebeurt naar buiten kunnen treden. Middelen hiertoe zijn bijvoorbeeld het organiseren van symposia of congressen omtrent een advies. Ook zou de media actiever benaderd kunnen worden.

²⁸ Spelen met doorwerking, p. 54

4.7. Relatie adviescollege met het departement algemeen

Uit 'Het adviesstelsel doorgelicht' blijkt dat de technisch-specialistische adviescolleges gedurende het gehele adviesproces een intensief contact onderhouden met de ambtenaren. Bij drie van de tien in het onderzoek betrokken technisch-specialistische adviescolleges vervult een ambtenaar de rol van secretaris²⁹. Bij drie andere worden ambtenaren standaard uitgenodigd voor vergaderingen van het adviescollege³⁰. Wel vinden deze contacten op een lager niveau plaats. Slechts in een enkel geval is er contact met de minister. De technisch-specialistische adviescolleges geven aan tevreden te zijn over de onderlinge relatie. Ook de eenmalige en tijdelijke adviescolleges geven vrijwel alle aan een goed contact te hebben met het departement³¹.

Voor de strategische adviescolleges ligt dit anders. De helft van de ondervraagde strategische adviescolleges geeft aan twee tot vier keer per jaar een gesprek te hebben met de ambtelijke top en/of de bewindslieden. Meestal gebeurt dit naar aanleiding van het concept-werkprogramma.

Een groot deel van de ondervraagde departementale contactpersonen geeft aan vooral contact te hebben met strategische adviescolleges bij het aanvragen van het advies. Nadat de adviesaanvraag is gedaan, wisselt dit beeld. Het varieert van geen contact tot het verschaffen van informatie op verzoek van het adviescollege. Het contact tussen departement en strategisch adviescollege dient dan ook verbeterd te worden.

4.8. Relatie adviescollege met het veld algemeen

Scheiding van overleg en advies is een belangrijk uitgangspunt van de Kaderwet. Uit 'de Staat van advies' bleek dat dit niet betekent dat de overlegfunctie de facto geheel uit het advieswerk is verdwenen. Het consulteren van belangengroepen blijft belangrijk om de adviezen een legitimiteitsbasis te geven. Ook de zelfevaluaties geven blijk van de wens dat stakeholders worden betrokken tijdens de diverse stadia van het adviestraject waardoor de adviescolleges zich soms ten behoeve van de doorwerking bij een breder publiek profileren. Zo worden bijvoorbeeld expertmeetings georganiseerd ter voorbereiding van de adviezen of nazorgactiviteiten in samenwerking met het veld georganiseerd. Daarnaast wordt regelmatig op formele en informele wijze contact onderhouden met belangenorganisaties.

Dat de relatie met het veld is toegenomen dan wel wordt gestimuleerd blijkt uit de aandacht die in de zelfevaluaties naar dit onderwerp uitgaat. Voorbeelden zijn de VROM-raad die in haar evaluatie zegt dat het oor te luisteren leggen in de regio bevordert om actoren in de regio actief te betrekken bij de discussie en meningsvorming. En de Onderwijsraad die in haar evaluatie zegt dat, wat betreft de werkwijze van de raad, de aandacht steeds meer op interactie (panels, expert meetings, hoorzittingen) is komen te liggen. Omdat dit op gespannen voet staat met de scheiding van advies en overleg is het van belang dat meer transparantie wordt geboden over de relatie van leden van adviescolleges met deze stakeholders. De nevenfuncties van de leden van adviescolleges dienen hiertoe openbaar te worden gemaakt.

²⁹ Bij de Kiesraad, de Adviescommissie burgerlijk procesrecht en de Commissie Vennootschapsrecht.

³⁰ Bij de Gezondheidsraad, de Raad van deskundigen voor de nationale standaarden en de Commissie Bedreigde Uittheemse Dier- en Plantensoorten.

³¹ Het adviesstelsel doorgelicht, p. 25

4.9. Conclusie

Het is van belang dat de strategische functie de komende periode weer meer aandacht krijgt. Vanuit de departementale organisatie dienen de juiste strategische vragen te worden geformuleerd. De oprichting van kenniskamers versterkt de focus op strategische kennis.

Ook het gebruik maken van meerjarige werkprogramma's draagt bij tot het versterken van de lange termijn advisering voor strategische adviescolleges. Het loslaten van het werkprogramma voor technisch-specialistische adviescolleges biedt juist meer ruimte voor de korte termijn advisering van deze colleges.

Een aantal andere zaken die de Kaderwet regelt komen niet helemaal uit de verf. Zowel adviesaanvragen door het parlement als ongevraagde adviezen komen nog weinig voor. Op deze punten zal bekeken moeten worden of de doelen die met deze bevoegdheden nagestreefd worden, op een andere wijze beter tot zijn recht komen. De vraag rijst of het parlement wel de behoefte heeft aan de mogelijkheid tot het doen van adviesaanvragen en of het kennismonopolie van de regering op andere wijze doorbroken kan worden. Ook de rol van adviescolleges als 'countervailing power' is onvoldoende. Ongevraagde advisering komt nog weinig voor. En ook de kabinetsreacties laten lang op zich wachten of verschijnen soms helemaal niet.

Van de mogelijkheid om gezamenlijk adviezen uit te brengen wordt maar weinig gebruik gemaakt. Het adviesstelsel is nog te sterk verkokerd om tot gezamenlijke advisering te komen. Een structuurwijziging is hiervoor noodzakelijk. Gekeken zal moeten worden welke structuurwijziging leidt tot een minder verkokerde advisering.

De behoefte bestaat bij de adviescolleges om in het nazorgtraject meer naar buiten te treden en ook om meer stakeholders bij de diverse stadia van het adviesproces te betrekken. Bij dit laatste zal de onafhankelijkheid van de leden van het adviescollege niet uit het oog moeten worden verloren. Om de gewenste transparantie te bieden worden de nevenfuncties van de leden van adviescolleges openbaar gemaakt.

KWALITEIT EN DOORWERKING VAN ADVIEZEN

5.1. Kwaliteit en doorwerking

De advisering dient primair ten goede te komen aan de politieke besluitvorming maar de meerwaarde van adviezen zal afhankelijk zijn van de kwaliteit en de doorwerking van de adviezen. Uit de evaluaties blijkt dat men over het algemeen positief is over de kwaliteit van de advisering van de adviescolleges.

Het is moeilijk de doorwerking van adviezen te meten. Dat heeft er mee te maken dat er diverse vormen van doorwerking zijn, zoals;

- Instrumentele doorwerking: Het advies leidt tot een directe verandering van gedrag van individuen of organisaties in lijn met de aanbevelingen van het advies.
- Conceptuele doorwerking: Het advies heeft een verandering in de kennis, opvattingen of causale redeneringen van individuen of organisaties tot gevolg.
- Agenderende doorwerking: Als gevolg van het advies wordt een nieuw onderwerp of beleidsthema onderwerp van het maatschappelijk of politiek debat.
- Politiek-strategische doorwerking: Het advies wordt gebruikt om de machtspositie van één of enkele spelers te versterken om op deze wijze de politieke doelen beter te kunnen bereiken.

De beleidscyclus zorgt ervoor dat op verschillende momenten behoefte is aan verschillende soorten van informatie. Adviezen kunnen direct en indirect doorsijpelen. Doorwerking kan met andere woorden een bepaalde incubatietijd hebben³². Ook kan het zo zijn dat als een advies in de eerste instantie niet overgenomen wordt door het kabinet, dit advies wel het maatschappelijk veld beïnvloedt. Via een U-bocht beïnvloedt het advies hierdoor alsnog de beleidsvorming.

Uit de zelfevaluaties van de adviescolleges blijkt dat zij verschillend denken over de doorwerking van adviezen. Een aantal keer wordt aangegeven dat de doorwerking vergroot moet worden. Hierbij wordt dan gedacht aan bijvoorbeeld het organiseren van publieke debatten, adviezen presenteren aan stakeholders en/of het departement, de media bewust opzoeken en daarnaast laat bijvoorbeeld de AIV in haar evaluatie weten dat via de website veel adviezen worden besteld.

Uit het onderzoek 'Spelen met doorwerking' bleek dat de mogelijkheden die de Kaderwet biedt om de doorwerking te bevorderen, te weten het werkprogramma en de verplichte kabinetsreactie, niet voldoende waarborgen biedt om deze doorwerking ook daadwerkelijk te garanderen. Doorwerking van adviezen in beleid en regelgeving is vooral afhankelijk van het belang dat de partijen eraan hechten, de wijze waarop het adviesproces wordt ingericht, hoe wederzijdse verwachtingen worden gemanaged en hoe ingespeeld wordt op behoeften en ontwikkelingen in de context. Belangrijker is het spel tussen opdrachtgever en adviseur want de doorwerking van adviezen is onder meer afhankelijk van het belang dat betrokkenen hechten aan de advisering, van de betrokkenheid van de adviseur bij het formuleren van de vraag en van de wijze waarop het adviesproces wordt ingericht. Deze relatie dient versterkt te worden.

³² Spelen met doorwerking, p. 58

5.2. Conclusie

Doorwerking is moeilijk te meten omdat er diverse vormen van doorwerking zijn. De mogelijkheden die de Kaderwet biedt om de doorwerking te bevorderen, te weten het werkprogramma en de verplichte kabinetsreactie, bieden niet de waarborgen om doorwerking te garanderen. De doorwerking van adviezen is vooral afhankelijk van het belang dat de partijen eraan hechten en de wijze waarop het adviesproces wordt ingericht. Het spel tussen opdrachtgever en adviseur is dan ook belangrijk voor de doorwerking van de adviezen. Om de doorwerking van adviezen te bevorderen wordt de relatie tussen departement en adviescollege versterkt.

Adviescolleges proberen zelf de doorwerking van hun adviezen te vergroten door bijvoorbeeld het organiseren van publieke debatten, adviezen presenteren aan stakeholders en/of het departement en de media bewust opzoeken.

6. CONCLUSIES EN AANBEVELINGEN

6.1. Beperking aantal vaste adviescolleges

In de eerste evaluatie van de Kaderwet adviescolleges, 'De Staat van advies' werd een grote versoberingsslag geconstateerd in vergelijking met de periode daarvoor. Dat het versoberende effect van de Kaderwet adviescolleges begint af te nemen blijkt uit de stijging van het aantal vaste adviescolleges in de periode 2001-2004. Het gaat vaak om colleges die voorheen tijdelijk waren ingesteld maar na de periode van vier jaar zijn omgezet in een vast adviescollege. Als een college eenmaal een plaats heeft ingenomen als vast adviescollege wordt deze niet meer opgeheven. Dit is althans nog niet voorgekomen. Hierdoor blijft het adviesstelsel groeien. Om uitdijning van het stelsel tegen te gaan zal in de toekomst gewerkt moeten worden met een flexibel model. Dit kan bestaan uit een kleine vaste kern met daaromheen een flexibele schil die ook ad hoc vragen aankan. In 6.2 wordt dit nader toegelicht.

6.2. Flexibilisering samenstelling adviescolleges

De Kaderwet adviescolleges biedt niet de mogelijkheid om te werken in een model waar gewerkt wordt met een vaste kern met daaromheen een grote flexibele pool van leden. Dit model heeft als voordeel dat per adviesaanvraag een commissie kan worden samengesteld met de juiste expertises die voor de desbetreffende vraag nodig zijn. Ook bevordert dit model de mogelijkheid dat de adviescolleges meer 'verfrissend' worden samengesteld en dat het niet meer nodig is om uit 'dezelfde vijver te vissen'. Adviescolleges kunnen dan wat meer aan vernieuwing en verjonging doen, wat ook de scherpte van de adviezen bevordert. De mogelijkheden om dit model breder toepasbaar te maken dienen te worden onderzocht en de Kaderwet dient hiertoe te worden aangepast. Toepassing leent zich bijvoorbeeld door een adviesraad op het gebied van het fysieke domein.

6.3. Oprichting kenniskamers

Er is te weinig aandacht op de departementen voor de strategische kennisfunctie en het is dan ook van belang dat de strategische functie de komende periode weer meer aandacht krijgt. Vooral het formuleren van de juiste strategische vragen vanuit de departementale organisatie kan hiertoe een bijdrage leveren. De oprichting van een periodiek forum/debat waarin vragers en aanbieders van kennis en advies enkele malen per jaar en op bestuurlijk niveau spreken over de strategische kennis- en adviesbehoefte van de overheid, de zogenoemde kenniskamers, kan de focus op strategische kennis versterken. Doordat vragers en aanbieders enkele malen per jaar en op bestuurlijk niveau spreken over de strategische kennisbehoeften van de overheid kan dit resulteren in afspraken en intenties over de gewenste kennisontwikkeling op hoofdlijnen. Vraag en aanbod worden als het ware bijeengebracht. Deze afspraken dienen als richtsnoer bij het stellen van prioriteiten in de programmering van departementen, planbureaus en andere kennisinstellingen.

6.4. Technisch-specialistische adviescolleges 'vreemde eend' binnen het adviesstelsel

De technisch-specialistische adviescolleges worden gewaardeerd om hun wetenschappelijk gehalte. Zij zijn binnen het adviesstelsel een 'vreemde eend in de bijt' omdat zij, in tegenstelling tot de strategische adviescolleges, vooral te maken krijgen met korte termijn, ad hoc adviesaanvragen. Deze zijn vooraf moeilijk te vatten in een werkprogramma. Aan deze colleges worden concrete vragen voorgelegd zoals het

verzoek om commentaar op voorgenomen beleid of wetgeving. Bij adviesaanvragen hebben zij dan ook niet de problemen die de strategische adviescolleges ondervinden. Voor de technisch-specialistische adviescolleges kan met het loslaten van het werkprogramma meer ruimte gemaakt worden voor de korte termijn advisering van deze colleges. De technisch-specialistische adviescolleges werken over het algemeen niet samen met andere adviescolleges en als zij samenwerken, doen zij dit met partijen buiten het adviesstelsel.

6.5 Onvoldoende gebruik mogelijkheden Kaderwet

De Kaderwet regelt een aantal bevoegdheden waardoor adviescolleges hun diverse rollen kunnen waarmaken. Uit de evaluatie blijkt dat van enkele van deze bevoegdheden nauwelijks gebruik wordt gemaakt. Het gaat hierbij om adviesaanvragen door het parlement, ongevraagde advisering en de verplichte kabinetsreactie binnen drie maanden. Niet helder is of de doelen die met deze bevoegdheden nagestreefd worden (onafhankelijkheid en doorwerking van adviezen) op een andere wijze toch voldoende gerealiseerd worden. Bij het aanpassen van de Kaderwet zal voor bovengenoemde punten een oplossing worden gezocht.

Bijlage 1: Vaste adviescolleges

Strategische adviescolleges:

Raad voor het openbaar bestuur (Rob)

-Adviestaak: De Rob heeft tot taak de regering en de beide kamers der Staten-Generaal te adviseren over de inrichting en het functioneren van de overheid met het oog op het vergroten van haar doeltreffendheid en doelmatigheid en met bijzondere aandacht voor de uitgangspunten van de democratische rechtsstaat.

-Wet op de Raad voor het openbaar bestuur (Stbl. 1996, 623); BZK

Adviesraad Internationale vraagstukken (AIV)

-Adviestaak: De Adviesraad Internationale vraagstukken heeft tot taak de regering en de beide kamers der Staten-Generaal te adviseren over internationale vraagstukken, in het bijzonder met betrekking tot de rechten van de mens, vrede en veiligheid, ontwikkelingssamenwerking en Europese integratie.

-Wet op de Adviesraad internationale vraagstukken (Stbl. 1998, 209); BZ, DEF,

Algemene Energieraad (AER)

-Adviestaak: De Algemene Energieraad heeft tot taak de regering en de beide kamers der Staten-Generaal van advies te dienen omtrent het te voeren energiebeleid, waarbij ondermeer aandacht wordt besteed aan de wisselwerking tussen het te voeren energiebeleid enerzijds en maatschappelijke ontwikkelingen en het te voeren beleid op andere gebieden anderzijds.

-Wet op de Algemene Energieraad 1997 (Stbl. 1996, 542); EZ

Raad voor het landelijk gebied (RLG)

-Adviestaak: De RLG heeft tot taak de regering en de beide kamers der Staten-Generaal te adviseren over strategische beleidsvraagstukken ten aanzien van de functies landbouw, natuur, bos en landschap, openluchtrecreatie en visserij van het landelijk gebied alsmede strategische beleidsvraagstukken die verband houden met dan wel van invloed zijn op die functies, al dan niet in onderlinge samenhang.

-Wet op de raad voor het landelijk gebied (Stbl. 1996, 539); LNV

Onderwijsraad

-Adviestaak: De Onderwijsraad heeft tot taak de regering en de beide kamers der Staten-Generaal te adviseren over hoofdlijnen van het beleid en de wetgeving op het terrein van het onderwijs; de minister van OCW en de minister van LNV desgevraagd te adviseren over de toepassing van wetten, algemene maatregelen van bestuur en de ministeriële regelingen op het terrein van het onderwijs; gemeentebesturen in de bij de wet genoemde gevallen te adviseren over aangelegenheden die het gemeentelijk onderwijsbeleid betreffen.

-Wet op de Onderwijsraad (Stbl. 1997, 220); OCW, LNV

Raad voor Cultuur (RvC)

-Adviestaak: De Raad voor Cultuur heeft tot taak de regering en de beide kamers der Staten-Generaal te adviseren over algemeen verbindende voorschriften of te voeren beleid van het Rijk op het terrein van cultuur. In de taakopdracht is een drieledige adviesfunctie besloten, die tot uiting komt in de onderscheiden typen adviezen die hij uitbrengt: beleidsadviezen, instellingsadviezen en uitvoeringsadviezen.

-Wet van 14 november 1996 tot wijziging op de Wet op het specifiek cultuurbeleid (1996, 574); OCW

Adviesraad voor het Wetenschaps- en Technologiebeleid (AWT)

-Adviestaak: De AWT heeft tot taak de regering en de beide kamers der Staten-Generaal te adviseren over het te voeren wetenschaps- en technologiebeleid in nationaal en internationaal verband, daaronder begrepen de wetenschappelijke en technologische informatievoorziening.

-Andere publiekrechtelijke taak: De AWT heeft de taak om op verzoek van de minister van OCW verkenningen op het gebied van wetenschap en technologie uit te voeren, dan wel deze te doen uitvoeren. De AWT stelt de resultaten van deze verkenningen in de vorm van rapporten algemeen verkrijgbaar en brengt deze ter kennis van de daarvoor in aanmerking komende instellingen op het gebied van wetenschap en technologie.

-Wet Adviesraad voor het wetenschaps- en technologiebeleid (Stbl. 1997, 72); OCW, EZ

Sociaal-Economische Raad (SER)

-Adviestaak: De SER heeft tot taak de regering en de beide kamers der Staten-Generaal te adviseren over de uitvoering van de Wet op de bedrijfsorganisatie en andere aangelegenheden van sociale of economische aard.

- Andere publiekrechtelijke taken: De SER heeft tot taak een het algemeen belang dienende werkzaamheid van het bedrijfsleven te bevorderen, alsmede het belang van het bedrijfsleven en de daartoe behorende personen te behartigen (art. 2 Wet op de bedrijfsorganisatie). De SER houdt toezicht op de productschappen en bedrijfsschappen. Daarnaast werkt de SER tevens mee aan de uitvoering van een aantal wetten die voor het bedrijfsleven van belang zijn.

-Wet op de bedrijfsorganisatie, zoals deze luidt met ingang van 1 juli 1999 (Stbl. 1999, 358); SZW

Raad voor Verkeer en Waterstaat (RVW)

-Adviestaak: De Raad voor Verkeer en Waterstaat heeft tot taak de regering en de beide kamers der Staten-Generaal te adviseren over de hoofdlijnen en onderdelen van het beleid inzake verkeer en waterstaat.

-Wet advies en overleg verkeer en waterstaat (Stbl. 1996, 621); V&W

Raad voor de Volksgezondheid en Zorg (RVZ)

-Adviestaak: De RVZ heeft tot taak de regering en de beide kamers der Staten-Generaal te adviseren over hoofdlijnen van het te voeren beleid op het gebied van de volksgezondheid en zorggerelateerde dienstverlening alsmede op de andere gebieden, voor zover deze raakvlakken hebben met de volksgezondheid en de zorggerelateerde dienstverlening.

-Wet op de Raad voor de volksgezondheid en zorg (Stbl. 1997, 102); VWS

Raad voor Maatschappelijke Ontwikkeling (RMO)

-Adviestaak: De Raad heeft tot taak de regering en de beide kamers der Staten-Generaal te adviseren over de hoofdlijnen van het beleid inzake de gevolgen van maatschappelijke ontwikkelingen voor zover deze van invloed zijn op de participatie van burgers in en de stabiliteit van de samenleving.

-Wet op de Raad voor maatschappelijke ontwikkeling (Stbl. 1997, 103); VWS

VROM-raad

-Adviestaak: De VROM-raad heeft tot taak de regering en de beide kamers der Staten-Generaal te adviseren over hoofdlijnen van het beleid inzake de duurzame kwaliteit van de leefomgeving en over andere onderdelen van het rijksbeleid die relevant zijn voor de hoofdlijnen van het beleid op het gebied van volkshuisvesting, ruimtelijke ordening en milieubeheer.

-Wet op de VROM-raad (Stb. 1996, 551); VROM

Adviescommissie voor Vreemdelingenzaken (ACVZ)

-Adviestaak: De Adviescommissie voor Vreemdelingenzaken heeft als taak de minister van Justitie te adviseren over het vreemdelingenrecht en het beleid ter zake, en over bij of krachtens algemene maatregel van bestuur aangewezen beschikkingen op grond van de Vreemdelingenwet 2000.

-Vreemdelingenwet 2000, (Stb. 2000, 495); JUS

Raad voor de Wadden

-Adviestaak: De Raad heeft tot taak de regering en de beide kamers der Staten-Generaal te adviseren over aangelegenheden die van algemeen belang zijn voor het Waddengebied.

- Wet op de Raad voor de Wadden, (Stb. 2002, 444); VROM

Adviesraad Gevaarlijke Stoffen

-Adviestaak: Dit college adviseert de regering en de beide kamers der Staten-Generaal op het terrein van de veiligheid van het omgaan met gevaarlijke stoffen. De minister die het primair aangaat is de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieu (VROM).

-Wet Adviesraad gevaarlijke stoffen (Stb. 2003, 92); VROM

Technisch-specialistische adviescolleges

Kiesraad

-Adviestaak: De Kiesraad heeft tot taak de regering en de beide kamers der Staten-Generaal van advies te dienen in uitvoeringstechnische aangelegenheden die het kiesrecht of de verkiezingen betreffen.

Andere publiekrechtelijke taak: De Kiesraad treedt op als centraal stembureau in de gevallen waarin de wet dat voorschrijft.

-Wet op de Raad voor het openbaar bestuur (Stbl. 1996, 623); BZK

Raad voor de financiële verhoudingen (Rfv)

-Adviestaak: De Raad heeft tot taak de regering en de beide kamers der Staten-Generaal te adviseren over de wetgeving inzake financiële verhoudingen, in het bijzonder die van het Rijk met de gemeenten en met de provincies alsmede over de uitvoering van die wetgeving.

-Wet op de Raad voor de financiële verhoudingen (Stbl. 1997, 106); BZK

Commissie van advies inzake volkenrechtelijke vraagstukken (CAVV)

-Adviestaak: De Commissie heeft tot taak de regering en beide kamers der Staten-Generaal te adviseren inzake vraagstukken van internationaal recht.

-Wet op de Commissie van advies inzake volkenrechtelijke vraagstukken (Stbl. 1998, 219); BZ

Staatscommissie voor het internationaal privaatrecht (IPR)

-Adviestaak: De Staatscommissie voor het internationaal privaatrecht heeft tot taak de regering en de beide kamers der Staten-Generaal te adviseren over de wetgeving inzake onderwerpen van internationaal privaatrecht.

-Andere publiekrechtelijke taak: De Staatscommissie verricht de werkzaamheden die haar zijn opgedragen in het Statuut voor de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht (Trb. 1953, 80).

-Wet op de Staatscommissie voor het internationaal privaatrecht (Stbl. 1998, 208); BZ, JUS,

Raad van deskundigen voor de nationale standaarden

-Adviestaak: De Raad heeft tot taak de regering en de beide kamers der Staten-Generaal van advies te dienen over aangelegenheden die verband houden met standaarden van meeteenheden.

-Andere publiekrechtelijke taak: De Raad heeft tot taak toezicht uit te oefenen op het beheer of de verwezenlijking van nationale meeteenheden door een krachtens de IJkwet aangewezen instelling en omtrent dat toezicht jaarlijks aan de minister van Economische Zaken een schriftelijk verslag uit te brengen.

-IJkwet (Stbl. 1997, 693); EZ

College Bescherming Persoonsgegevens (CBP)

-Adviestaak: Het College Bescherming Persoonsgegevens heeft tot taak de regering en de beide kamers der Staten-Generaal te adviseren over voorstellen van wet en ontwerpen van algemene maatregelen van bestuur die geheel of voor een belangrijk deel betrekking hebben op de verwerking van persoonsgegevens.

-Andere publiekrechtelijke taak: Het College heeft tot taak toe te zien op de werking van persoonsgegevens overeenkomstig en krachtens de Wet bescherming persoonsgegevens bepaalde alsmede op de verwerking van persoonsgegevens in Nederland, wanneer de verwerking plaatsvindt overeenkomstig het recht van een ander land van de Europese Unie.

-Wet bescherming persoonsgegevens (Stbl. 2000, 302); JUS

Commissie vennootschapsrecht

-Adviestaak: De Commissie heeft tot taak de regering en de beide kamers der Staten-Generaal te adviseren over wetgeving op het terrein van het vennootschapsrecht en het rechtspersonenrecht in het algemeen.

-artikel 1 van de Wet adviesstelsel Justitie (Stbl. 1997, 323); JUS

Adviescommissie voor burgerlijk procesrecht

-Adviestaak: De Commissie heeft tot taak de regering en de beide kamers der Staten-Generaal te adviseren over wetgeving op het terrein van burgerlijk procesrecht.

-artikel 2 van de Wet adviesstelsel Justitie (Stbl. 1997, 323); JUS

Commissie bedreigde uitheemse dier- en plantensoorten

-Adviestaak: De Commissie heeft tot taak de regering en de beide kamers der Staten-Generaal te adviseren over het beleid inzake de uitvoering van de Wet bedreigde uitheemse dier- en plantensoorten en de afstemming met de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren en uitvoering van besluiten van organen van de Europese Gemeenschappen verband houdende met in het wild levende dier- en plantensoorten.

-Wet van 11 september 1997 tot wijziging van de Wet bedreigde uitheemse dier- en plantensoorten in verband met de instelling van een vast college van advies van het Rijk op het terrein van de bedreigde uitheemse dier- en plantensoorten (Stbl. 1997, 521); LNV

Gezondheidsraad

-Adviestaak: De Gezondheidsraad heeft tot taak de ministers en beide kamers der Staten-Generaal voor te lichten over de stand der wetenschap ten aanzien van de vraagstukken op het gebied van de volksgezondheid.

-Wet van 30 januari 1997, houdende wijziging van de Gezondheidswet in verband met de continuering van de Gezondheidsraad (Stbl. 1997, 104); VWS

Veiligheids Advies commissie Schiphol (VACS)

-De Veiligheids Advies Commissie Schiphol heeft tot taak de minister van Verkeer en Waterstaat te adviseren inzake de algemene veiligheidssituatie op en rondom luchtvaartterrein Schiphol.

-Deze commissie, was bij besluit van de minister van Verkeer en Waterstaat reeds eerder ingesteld³³, en is bij de wijziging van de Wet Luchtverkeer opnieuw ingesteld.

-Wet van 29 april 1999, Stb. 235 (1999); V&W

³³ Besluit van 21 februari 1995, Stcrt. 42 (1995)

Bijlage 2: Tijdelijke adviescolleges (periode 2001-2004)

Onderstaand overzicht geeft in chronologische volgorde aan welke colleges ingesteld, verlengd en vervallen zijn.

Commissie Auteursrecht

- De Commissie Auteursrecht heeft tot taak de regering en de beide kamers der Staten-Generaal te adviseren over vragen rond de uitvoering van de richtlijn van de Raad en het Europese Parlement tot harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij, in het bijzonder de invloed van technische beveiliging van beschermd materiaal op de behartiging van belangen die worden beschermd door bijzondere wettelijke beperkingen op het auteursrecht en de naburige rechten, de rol van de overheid bij geschillenbeslechting en de facilitering van onderhandelingen en tariefafspraken, alsmede initiatieven in het kader van internationale organisaties als de World Intellectual Property Organisation, de Raad van Europa en de Europese Unie tot het scheppen van nieuwe rechten en het maken van regels van toepasselijk recht, contractenrecht en collectief beheer.

- ingesteld bij wet van 5 juli 1997, Stb. 323 (1997); JUS

- verlengd bij besluit van 8 juli 2000, Stb. 309 (2000) tot 8 juli 2005.

Adviescollege toetsing administratieve lasten (Actal)

Het college heeft tot taak de regering en de beide kamers der Staten-Generaal te adviseren over de administratieve lasten voor het bedrijfsleven en burgers als gevolg van voorgenomen wetten, algemene maatregelen van bestuur en ministeriële regelingen en programma's en maatregelen inzake de reductie van administratieve lasten voor het bedrijfsleven en burgers als gevolg van bestaande regelgeving.

- ingesteld bij besluit van 30 maart 2000, Stb. 162 (2000); FIN

- verlengd bij besluit van 7 februari 2004, Stb. 66 (2004) tot 1 mei 2006

Commissie van advies inzake de Waterstaatswetgeving (CAW)

- De Commissie heeft tot taak de regering en de beide kamers der Staten-Generaal te adviseren over de inhoud en structuur van de wetgeving op het gebied van de waterstaatszorg.

- ingesteld bij wet van 16 maart 2001, Stb. 167 (2001); V&W

- verlengd bij wet van 15 december 2004, Stb. 9 (2004) tot 1 januari 2005

De Raad van advies kilometerheffing

- De Raad heeft tot taak te adviseren over de invoering van de kilometerheffing.

- ingesteld bij besluit van 4 augustus 2001, Stb. 392 (2001); V&W, FIN

- ingetrokken bij besluit van 13 september 2002, Stb. 522 (2002)

Adviescommissie beloning en rechtspositie ambtelijke en politieke topstructuur.

- De adviescommissie heeft tot taak de minister van BZK te adviseren over het beloningsniveau (variabele en functiebeloning) van de ambtelijke en politieke topstructuur.³⁴

- ingesteld bij besluit van 13 november 2002, Stcrt. 225 (2005); BZK

- tijdelijk tot 1 maart 2004

³⁴ Besluit van 13 november 2002, Stcrt. 225 (2002)

Commissie Insolventierecht

- De Commissie Insolventierecht heeft tot taak de regering en de beide kamers der Staten-Generaal te adviseren over wetgeving op het terrein van het insolventierecht, meer in het bijzonder over de onderwerpen die samenhangen met of voortvloeien uit de brief van de minister van Justitie van 3 december 2001 (Kamerstukken II, 2001/02, 24 036, nr. 238) aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal inzake MDW tweede fase Herziening Faillissementswet.
- ingesteld bij besluit van 3 april 2003, Stcrt. 76 (2003); JUS
- tijdelijk tot 1 mei 2007

Bijlage 3: Eenmalige adviescolleges (periode 2001-2004)

Dit overzicht geeft aan welke eenmalige adviescolleges er zijn ingesteld in de periode 2001-2004.

2001

Adviescommissie ICT en de overheid

- De commissie heeft tot taak de minister voor Grote Steden- en Integratiebeleid en de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties te adviseren over de invloed van ICT-ontwikkelingen in combinatie met internationalisering op de positie, rol en institutionele structuur van de Nederlandse overheidsorganisatie. In het advies moeten front- en backoffice op een evenwichtige manier worden betrokken. De focus ligt daarbij in het bijzonder op de betekenis van ICT voor de interbestuurlijke betrekkingen tussen overheidsorganisaties.
- Strct. 43 (2001); BZK
- vervaldatum: 31 december 2001

Commissie onderzoek cafébrand nieuwjaarsnacht 2001

- De commissie heeft tot taak: a) De integraliteit en de samenhang te bevorderen van de rapporten van de Inspectie Brandweezorg en Rampenbestrijding, van de Inspectie voor de Gezondheidszorg en van de Keuringsdienst van Waren resulterend uit de onderzoeken naar de cafébrand; b) te rapporteren over de toedracht en de afwikkeling van de cafébrand, waaronder begrepen de voor de hulpverlening beschikbare middelen en mensen, waarbij zoveel mogelijk gebruik wordt gemaakt van de onderzoeken naar de feitelijke toedracht van de cafébrand door de inspecties;
- Andere publiekrechtelijke taak: a) het adviseren over de conclusies en aanbevelingen van de inspecties naar aanleiding van hun onderzoek naar de cafébrand; b) een voorstel te doen voor een onderzoek naar de wijze waarop gemeentebesturen uitvoering geven aan vergunningstelsels met het oog op brandveiligheid en hun beleid terzake, alsmede de bestuurlijke handhaving daarvan.
- Stcrt. 11 (2001); BZK
- vervaldatum: 15 januari 2002

Commissie Opperbevelhebberschap

- De commissie heeft tot taak de minister van Defensie te adviseren over de vraag of het wenselijk dan wel noodzakelijk is een opperbevelhebber aan het hoofd van de bevelstructuur te plaatsen, alsmede de minister van Defensie te adviseren omtrent de mogelijke vormgeving van het opperbevelhebberschap.
- Stcrt. 189 (2001); DEF
- vervaldatum: 1 maart 2002

Commissie noodoverloopgebieden

- De commissie heeft als opdracht onafhankelijk advies uit te brengen over 'gecontroleerd overstromen' als middel om in extreme situaties het risico van overstroming van bepaalde gebieden (dijkvingen) door de Rijn en de Maas te verkleinen.
- Stcrt. 109 (2001); V&W
- vervaldatum: 1 september 2002

Commissie Diergezondheid en Riooloverstorten

- De commissie heeft tot taak een aantal te selecteren conflicten tussen veehouder, waterschap en gemeente, die zijn ontstaan door vermeende risico's voor de diergezondheid bij riooloverstorten, zo mogelijk vlot te trekken en een advies aan de staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat op te stellen gericht op het voorkomen van deze conflictueuze situaties.
- Strct. 200 (2001); V&W
- vervaldatum: 18 oktober 2002, verlengd tot 1 mei 2003

Commissie Tieneropvang

- De commissie heeft tot taak de minister van VWS te adviseren door een maatschappelijk en beleidsmatig perspectief op de tieneropvang te formuleren, op basis waarvan politieke besluitvorming kan plaatsvinden.
- Strct. 56 (2001); VWS
- vervaldatum: 1 maart 2002

Adviescommissie Inspectie voor de gezondheidszorg

- De commissie heeft tot taak de minister van VWS, te adviseren over de volgende onderwerpen: a) het vormgeven van de wenselijke strategie van de inspectie, waarbij het kader wordt gevormd door de notitie 'Opmaat voor een IGZ-strategie' en waarbij de hedendaagse inzichten en opvattingen over de taken van de inspectie in de advisering worden betrokken; b) de benodigde kwantitatieve personele capaciteit van de inspectie in relatie tot de consequenties van hetgeen onder a) is vermeld voor de werkwijze van de inspectie; c) de mate waarin de wetgeving die de inspectie handhaaft, concordeert met de huidige politieke en maatschappelijke opvattingen over de taken van de inspectie; d) de vraag of en zo ja in welke omvang en voor welke situaties, de inspectie dient te beschikken over (meer) sanctiemogelijkheden.
- Strct. 41 (2001); VWS
- vervaldatum: 1 januari 2001

2002

Commissie feitenonderzoek

- De Commissie heeft als taak integraal inzicht te verschaffen omtrent de feitelijke gang van zaken met betrekking tot de veiligheid van de heer W.S.P. Fortuijn voorafgaande aan de aanslag van 6 mei 2002. Tevens verschaft deze commissie inzicht in de activiteiten van overheidsinstanties die in dat verband op het gebied van de veiligheid verantwoordelijkheid dragen.
- Strct. 90 (2002); BZK, JUS
- opgeheven m.i.v. 28 februari 2003

Adviescommissie overschakeling van analoge naar digitale distributie van televisie via de ether

- De commissie heeft tot taak: a) het in kaart brengen van de mogelijkheden en criteria voor een gefaseerde overschakeling van analoge naar digitale distributie van televisie via de ether; b) de mogelijkheden en criteria voor beëindiging van analoge distributie via de ether inzichtelijk te maken; c) inzicht te verschaffen in de kosten en opbrengsten van de mogelijkheden, bedoeld onder a) en b); d) inzicht te verschaffen in de frequentietechnische aspecten; e) inzicht te verschaffen in de gevolgen voor omroepen, industrie en consumenten.
- Stcrt. 190 (2002); EZ
- vervaldatum: 1 december 2002

Tijdelijk adviescollege herkomst kunstvoorwerpen WOII (opnieuw ingesteld)

- De Commissie heeft als taak de minister van OCW op grond van de resultaten van dat onderzoek te adviseren over het ten aanzien van zodanige kunstvoorwerpen te voeren beleid.
- Andere publiekrechtelijke taak: het begeleiden van het onderzoek naar de herkomst van de kunstvoorwerpen die als gevolg van de Tweede Wereldoorlog onder het beheer van het Rijk zijn gekomen.
- Stcrt. 217 (2002); OCW
- vervaldatum: 1 januari 2004

2003

Commissie tegemoetkomingen bij rampen en calamiteiten

- De Commissie heeft tot taak een advies op te stellen voor de regering over het vraagstuk van het onverplicht tegemoet komen door de overheid c.q. het bedrijfsleven of particulieren in schade, geleden door natuurlijke personen en/of rechtspersonen bij rampen of calamiteiten.
- Stcrt. 68 (2003); BZK
- vervaldatum: 31 maart 2004

Commissie modelverdeelsysteem kansspelopbrengsten

- De commissie heeft tot taak de minister van Justitie te adviseren over de algemene voorwaarden die kunnen worden gesteld aan de besluitvorming over begunstiging en verdeling van de opbrengsten van kansspelen, mogelijk resulterend in een modelverdeelsysteem kansspelopbrengsten.
- Stcrt. 32, (2004); BZK/JUS
- vervaldatum: 29 februari 2004

Commissie normering inburgeringseisen

- De commissie heeft tot taak om met een gefundeerd advies te komen over de normen die moeten worden gehanteerd voor het examen op basisniveau en voor het inburgeringsexamen, om tot verantwoorde beslissingen over aanvragen voor een machtiging tot voorlopig verblijf of verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd te kunnen komen.
- Stcrt. 14 (2004); BZK/JUS
- vervaldatum: 31 mei 2004

Commissie vervolgonderzoek rekenschap

- de Commissie heeft tot taak alle oranje handelwijzen die in het rapport Ruimte voor Rekenschap zijn geïnventariseerd, te kwalificeren in de categorieën rood of groen en de staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen op basis van deze kwalificatie te adviseren over de interpretatie en eventuele aanpassing van wet- en regelgeving.

- Andere publiekrechtelijke taak: Het verrichten van vervolgonderzoek in strikte zin. Dit houdt in dat bij alle instellingen in de drie sectoren op basis van het uit het zelfreinigend onderzoek beschikbaar gekomen materiaal van feitenonderzoek door accountants per instelling wordt onderzocht of daar handelwijzen zijn voorgekomen of voorkomen die in het rapport Ruimte voor Rekenschap zijn gekenschetst als in strijd met de wet of de bedoeling van de wet.

- Stcrt. 84 (2003); LNV/OCW/BZK

- vervaldatum: 3 januari 2004, verlengd tot uitbrenging laatste rapportage.

Commissie Waddenzeebeleid

- De Commissie heeft tot taak om een advies uit te brengen over a) de onderwerpen gaswinning onder de Waddenzee, natuur en visserij te verkennen, zulks mede tegen de achtergrond van nationale en regionale belangen, door het inventariseren van de feiten en van de meningen; b) advies uit te brengen over de vraag welke beleidsaanpassingen voor gaswinning, natuur en visserij wenselijk dan wel noodzakelijk zijn om een integraal beleid voor de duurzame bescherming en ontwikkeling van de Waddenzee als natuurgebied en behoud van het unieke open landschap te kunnen opstellen; c) zich in beginsel te beperken tot de onderwerpen gaswinning, natuur en visserij en alleen andere onderwerpen in de beschouwing te betrekken voorzover die noodzakelijk zijn voor de opstelling van een integraal beleid.

- Stcrt. 190 (2003); LNV/VROM/EZ/BZK

- vervaldatum: 31 januari 2004

Ad hoc commissie "Brugfunctie TNO en GTI's"

- De Commissie heeft tot taak een onafhankelijk eindoordeel te geven over de door de instituten zelf uit te voeren evaluaties en om aanbevelingen op te stellen voor het door de overheid te voeren beleid.

- Andere taak: Het analyseren van de rol van de relevante organisaties in de onderzoeksinfrastructuur die de context vormen van TNO en de GTI's, voor zover van belang voor de brugfunctie van laatstgenoemde onderzoeksinstellingen.

- Stcrt. 121 (2003); OCW

- vervaldatum: 1 mei 2004

Commissie conglomeraatvorming pensioenfondsen

- De Commissie heeft als taak het doen van concrete voorstellen voor wettelijk vast te leggen criteria inzake conglomeraatvorming bij pensioenfondsen.

- Andere publiekrechtelijke taak: Het bezien of de huidige praktijk van conglomeraatvorming bij pensioenfondsen in lijn is met de visie en de uitgangspunten die het kabinet terzake heeft geformuleerd in de hoofdlijnennotitie nieuwe Pensioenwet.

- Stcrt. 21 (2003); SZW/BZK

- vervaldatum: 31 december 2003

2004

Adviescommissie Coördinatie ICT rampenbestrijding (ACIR)

- De ACIR heeft tot taak om de minister van BZK door middel van het opstellen van een plan, te adviseren over het beleid ten aanzien van de informatievoorziening ten behoeve van de rampenbestrijding en het stellen van prioriteiten ten aanzien van de daarbij te nemen stappen, alsmede het aangeven van welke kosten hiermee gemoeid zullen zijn en op welke wijze dit gefinancierd kan worden.
- Stcrt. 55 (2004); BZK
- vervaldatum: 1 april 2005

Commissie Evaluatie Vreemdelingenwet 2000

- De evaluatiecommissie heeft tot taak advies te geven aan de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie uit te brengen over de gevolgen van de Vreemdelingenwet 2000 onder meer voor de kwaliteit van primaire besluiten op asielaanvragen, de duur van de asielprocedure, het vreemdelingtoezicht en de terugkeer van vreemdelingen.
- Andere taak: De Commissie fungeert als overkoepelende begeleidingscommissie.
- Stcrt. 45 (2004); JUS
- vervaldatum: 1 oktober 2005, verlengd tot aanbidding eindrapport.

Colofon

Uitgave
Directie Personeel, Organisatie en Informatie Rijk (POIR)
Afdeling Organisatie
Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
Postbus 20011
2500 EA Den Haag
www.minbzk.nl

Nabestellingen zijn verkrijgbaar bij:

Secretariaat afdeling Organisatie
Mevrouw J.P.J. Hoogstad-Kieft
Postbus 20011
2500 EA Den Haag
Tel: 070-426 6978
Fax: 070-426 7121
e-mail: ineke.hoogstad@minbzk.nl

Mei 2006